

ODDÍL G

Návody

- G1 - Návod týkající se požadavků na finální výrobek, jehož součástí je rádiový modul posouzený podle směrnice 1999/5/ES
- G2 - Návod týkající se požadavků na stavebnice rádiových zařízení
- G3 - Návod týkající se antén
- G4 - Návod týkající se posuzování shody analogových televizních vysílačů
- G5 - Návod týkající se posuzování shody určitých kombinovaných vysílačů s přijímačem z hlediska úrovně nežádoucího vyzařování přijímačů
- G6 - Návod týkající se doby platnosti stanoviska notifikovaného subjektu
- G7 - Návod týkající se výrobků Bluetooth a „výstražného identifikačního znaku“

G1. Návod týkající se požadavků na finální výrobek, jehož součástí je rádiový modul posouzený podle směrnice 1999/5/ES

Úvod

Podle směrnice 1999/5/ES se „rádiovým zařízením“ rozumí výrobek nebo jeho důležitá část umožňující komunikaci na základě vyzařování a/nebo příjmu rádiových vln s použitím kmitočtového spektra přiděleného pro zemské/ kosmické radiokomunikace (čl. 2 písm. c)); u těchto zařízení musí být posouzena shoda se základními požadavky směrnice 1999/5/ES (popřípadě i dalších příslušných směrnic). Proto rádiový modul^{1),2)} při svém uvedení na trh Společenství musí splňovat základní požadavky směrnice 1999/5/ES.

V souvislosti se směrnicí 1999/5/ES vzniká otázka, jaké požadavky týkající se posuzování shody, dokumentace a označení musí splňovat finální výrobek, jehož součástí je rádiový modul posouzený podle směrnice 1999/5/ES.

Při předcházejícím systému „schvalování typu“ se přístupy národních orgánů různily, neboť některé z nich požadovaly pouze dodatečné zkoušky elektromagnetické kompatibility, pokud byl modul instalován podle pokynů výrobce, kdežto jiné požadovaly kompletní odzkoušení finálního výrobku z hlediska požadavků elektromagnetické kompatibility a schválení typu.

Níže uvedený návod byl sestaven tak, aby umožňoval harmonizovaný přístup všech notifikovaných subjektů v Evropě, pokud se týká posuzování shody, dokumentace a označení finálních výrobků, jejichž součástí je rádiový modul posouzený podle směrnice 1999/5/ES.

Níže jsou uvedeny aspekty související s instalací rádiových modulů, které byly posouzeny podle směrnice 1999/5/ES, do finálních výrobků.

1. Posuzování shody se základními požadavky směrnice 1999/5/ES

Analýza problému

V čl. 10 odst. 4 směrnice 1999/5/ES se uvádí: „*Pokud výrobce použil harmonizované normy podle čl. 5 odst. 1, podrobí se rádiová zařízení, která nespádají do oblasti působnosti odstavce 3, některému z postupů popsanych v přílohách III, IV nebo V, podle volby výrobce.*“

¹⁾ Rádiovým modulem může být jakýkoli stavebnicový prvek (integrovaný obvod, hybridní obvod, zásuvná jednotka apod.), který spolu s anténou tvoří vysokofrekvenční obvod vysílacího radiokomunikačního zařízení, které má přesně definované vysokofrekvenční parametry a může být jasně identifikováno. Zásuvnou jednotku lze charakterizovat jako rádiový modul určený k použití ve spojení s hostitelským, kombinovaným nebo univerzálním rádiovým zařízením nebo uvnitř něj, přičemž používá jeho ovládací funkce a zdroj energie.

²⁾ O tom, že výrobek je rádiový modul, rozhoduje výrobce.

Je jasnou povinností výrobce, aby zajistil posouzení shody některým z uvedených postupů. V případě zabudovaného rádiového modulu se osoba, která modul instaluje, stává výrobcem finálního výrobku, a proto odpovídá za prokázání shody výrobku se základními požadavky směrnice 1999/5/ES.

Toto pojetí je logické, protože instalace rádiových modulů do finálních výrobků může ovlivnit jejich posouzení z hlediska rádiových vlastností a elektromagnetické kompatibility.

Návod

1. Rádiové moduly posouzené podle směrnice 1999/5/ES, které byly instalovány v zařízení podle pokynů výrobce, nevyžadují další posouzení podle čl. 3 odst. 2 směrnice 1999/5/ES, ani nemusí být notifikovaný subjekt podle směrnice 1999/5/ES zapojen i do posuzování finálního výrobku.

Ve všech ostatních případech, nebo má-li výrobce finálního výrobku pochybnosti, musí být zařízení se zabudovaným rádiovým modulem posouzeno podle čl. 3 odst. 2 směrnice 1999/5/ES.

2. Ve všech případech musí být finální výrobek posouzen z hlediska základních požadavků na bezpečnost a elektromagnetickou kompatibilitu uvedených v čl. 3 odst. 1 písm. a) a b) směrnice 1999/5/ES, jakož i z hlediska příslušných požadavků uvedených v čl. 3 odst. 3.

3. V případě, kdy zabudování rádiového modulu vyžaduje posouzení, včetně předložení souboru technické konstrukční dokumentace notifikovanému subjektu, a kdy výrobce modulu neposkytl výrobcí finálního výrobku svou technickou dokumentaci, je výrobce povinen na žádost poskytnout dokumentaci modulu přímo notifikovanému subjektu. Nevyžaduje se, aby technická konstrukční dokumentace výrobce finálního výrobku zahrnovala technickou dokumentaci výrobce modulu.

V každém případě by výrobce finálního výrobku měl zabezpečit, aby byly známy charakteristické údaje vestavěného modulu. Lze toho dosáhnout například uvedením čísla modelu a výrobního čísla nebo seznamu výkresů s uvedením výrobního čísla a data výroby.

Poznámka: „Posouzením“ se rozumí aplikace postupů posouzení shody podle směrnice 1999/5/ES.

2. Technická dokumentace

Analýza problému

Podle bodu 2 přílohy II směrnice 1999/5/ES „výrobce je povinen vypracovat technickou dokumentaci podle bodu 4 a buď on, nebo jeho zplnomocněný zástupce usazený ve Společenství je povinen tuto dokumentaci uchovávat po dobu nejméně 10 let po vyrobení posledního výrobku, aby byla dostupná příslušným vnitrostátním orgánům kteréhokoli členského státu pro účely inspekce.“.

Výrobci, kteří instalují do finálního výrobku rádiový modul posouzený podle směrnice 1999/5/ES, nemusí mít k dispozici veškeré informace potřebné k tomu, aby měli i pro rádiový modul kompletní dokumentaci podle bodu 4 přílohy II. Veškerá dokumentace rádiového modulu může být uložena u výrobce rádiového modulu nebo u jeho zplnomocněného zástupce.

Avšak výrobce finálního zařízení, jeho zplnomocněný zástupce nebo subjekt, který poprvé uvádí výrobek na trh Společenství, je povinen prohlásit, že finální výrobek splňuje základní požadavky směrnice 1999/5/ES. Rovněž je jejich povinností předložit veškerou příslušnou technickou dokumentaci příslušným vnitrostátním orgánům kteréhokoli členského státu pro účely inspekce.

Návod

Výrobce finálního zařízení, jeho zplnomocněný zástupce nebo subjekt, který poprvé uvádí výrobek na trh Společenství, je povinen zajistit, aby výrobce modulu si byl vědom, že na požádání musí veškerou dokumentaci náležející k modulu předložit příslušnému vnitrostátnímu orgánu kteréhokoli členského státu, jak ukládá směrnice 1999/5/ES, a to buď přímo nebo prostřednictvím výrobce finálního výrobku.

3. Číslo notifikovaného subjektu uvedené v oznámení rádiového zařízení

Analýza problému

Podle čl. 6 odst. 4 směrnice 1999/5/ES „oznámení musí být učiněno nejpozději čtyři týdny před uvedením na trh a musí obsahovat informace o radiotechnických charakteristikách zařízení (zejména o kmitočtových pásmech, odstupu kanálů, druhu modulace a vysokofrekvenčním výkonu) a identifikační číslo notifikovaného subjektu podle přílohy IV nebo V“.

V oznámení musí být tedy uvedeno číslo notifikovaného subjektu (subjektů), pokud pro výrobek neexistuje harmonizovaná norma.

„V případě rádiových zařízení používajících kmitočtová pásma, jejichž použití není v rámci Společenství harmonizováno, výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce usazený ve Společenství nebo osoba odpovědná za uvádění přístrojů na trh oznámí vnitrostátnímu orgánu, který v příslušném členském státě odpovídá za správu kmitočtového spektra, záměr uvést tato zařízení na jeho vnitrostátní trh.“

Osobou, která je povinna učinit oznámení podle uvedeného ustanovení, je výrobce, který zařízení kompletuje. To znamená, že i když rádiový modul již byl posouzen, musí být celý výrobek posouzen znovu, aby mohlo být učiněno oznámení pro každý výrobek, pro nějž neexistuje harmonizovaná norma - což je v současné době u většiny výrobků.

Návod

1. V případě, kdy finální zařízení bylo posouzeno notifikovaným subjektem (subjekty), bude v oznámení orgánu pověřenému správou kmitočtového spektra uvedeno číslo (čísla) tohoto notifikovaného subjektu (subjektů).

2. V případě, kdy finální zařízení nebylo posouzeno notifikovaným subjektem, může být v oznámení orgánu pověřenému správou kmitočtového spektra použito číslo (čísla) notifikovaného subjektu (subjektů) uvedené na rádiovém modulu.

4. Číslo notifikovaného subjektu připojené k označení rádiového zařízení

Analýza problému

Podle čl. 12 odst. 1 směrnice 1999/5/ES „*Přístroje, které splňují všechny příslušné požadavky, jsou opatřeny označením shody CE podle přílohy VII. Za připojení označení je odpovědný výrobce, jeho zplnomocněný zástupce usazený ve Společenství nebo osoba odpovědná za uvádění přístrojů na trh.*

Pokud se použijí postupy stanovené v přílohách III, IV nebo V, je toto označení doprovázeno identifikačním číslem notifikovaného subjektu podle čl. 11 odst. 1. U rádiových zařízení se navíc uvádí identifikátor třídy zařízení, pokud byl přidělen. K zařízení může být připojeno jakékoli jiné označení pod podmínkou, že se tím nesníží viditelnost a čitelnost označení CE.“

Vzniká tudíž otázka, které číslo (čísla) notifikovaného subjektu (subjektů) má být připojeno k označení CE finálního výrobku.

Návod

Jestliže se uvádí na trh samotný rádiový modul, je opatřen označením CE, k němuž je - pokud to připadá v úvahu - připojeno číslo příslušného notifikovaného subjektu.

Finální výrobek musí být opatřen označením CE, které dosvědčuje shodu se všemi směrnicemi, které se na něj vztahují. Vedle označení CE musí být uvedena čísla všech notifikovaných subjektů, které se podílely na kterékoli části procesu posouzení shody, spolu s případným dalším označením, jako je například výstražný identifikační znak. V technické dokumentaci pak musí být uvedena úloha každého notifikovaného subjektu.

Je třeba se vyhnout opakování symbolu CE, pokud by mohlo připadat v úvahu.

UPOZORNĚNÍ

Tento dokument nenahrazuje text směrnice 1999/5/ES a slouží pouze jako návod. V právních sporech nebo při tvorbě vnitrostátních prováděcích předpisů má přednost text směrnice.

G2. Návod týkající se požadavků na stavebnice rádiových zařízení

Úvod

Stavebnice rádiových zařízení (obsahující veškeré potřebné materiály a pokyny/návod pro zhotovení přijímačů, vysílačů s přijímačem nebo vysílačů¹⁾) spadají do oblasti působnosti směrnice 1999/5/ES, pokud z něj nejsou jmenovitě vyňaty.

Proto stavebnice rádiového zařízení uváděná na trh Společenství je přístrojem podle čl. 2 písm. a) směrnice 1999/5/ES a musí splňovat základní požadavky této směrnice, přičemž musí být posouzena její shoda se základními požadavky směrnice 1999/5/ES (popřípadě dalších příslušných směrnic).

Podle přílohy I směrnice 1999/5/ES jsou z oblasti její působnosti vyňaty:

- stavebnice rádiových zařízení, jejichž smontováním vznikne zařízení, které pracuje v kmitočtových pásmech přidělených amatérské radiokomunikační službě;
- stavebnice rádiových zařízení, jejichž smontováním vznikne zařízení určené výlučně k příjmu rozhlasového a televizního vysílání;
- stavebnice rádiových zařízení, jejichž smontováním vznikne zařízení, které spadá do oblasti působnosti jiných směrnic, jež vylučují použití směrnice 1999/5/ES (např. směrnice o námořním zařízení).

Je třeba poznamenat, že v definici „přístroje“ podle čl. 2 písm. a) směrnice 1999/5/ES nejsou uvedeny **hotové** výrobky, takže stavebnice jsou zahrnuty do její oblasti působnosti.

Níže uvedený návod byl sestaven tak, aby umožňoval harmonizovaný přístup úřadů, výrobců a notifikovaných subjektů v Evropě, pokud se týká posuzování shody, dokumentace a označení stavebnic rádiových zařízení. (Poznámka: Tento návod se nevztahuje na stavebnice telekomunikačních koncových zařízení, pro které by byl zapotřebí zvláštní návod pro provádění směrnice 1999/5/ES.)

1. Posuzování shody se základními požadavky směrnice 1999/5/ES

Analýza problému

Podle článku 10 směrnice 1999/5/ES:

„Postupy posuzování shody ... se používají k prokazování shody přístrojů se všemi příslušnými požadavky stanovenými v článku 3.“ (odst. 1).

„Pokud výrobce použil harmonizované normy ..., podrobí se rádiová zařízení, která nespádají do oblasti působnosti odstavce 3, některému z postupů popsanych v přílohách III, IV nebo V, podle volby výrobce.“ (odst. 4).

¹⁾ Směrnice 1999/5/ES se nevztahuje na stavebnice, které neobsahují všechny potřebné materiály atd. nebo které jsou určeny jako pomůcka pro amatéry nebo studenty, umožňující sestavovat různé druhy rádiových a telekomunikačních zařízení nebo zařízení vlastní konstrukce. Výrobci těchto stavebnic se však důrazně doporučuje, aby kupujícího náležitě informovali o jeho povinnosti zajistit shodu zařízení s požadavky směrnice 1999/5/ES.

„Pokud výrobce nepoužil nebo částečně použil harmonizované normy ..., podrobí se rádiová zařízení, na která se nevztahuje odstavec 3 tohoto článku, některému z postupů popsaných v příloze IV nebo V, podle volby výrobce.“ (odst. 5).

Je jasnou povinností výrobce stavebnice rádiového zařízení, aby prokázal shodu stavebnice se základními požadavky směrnice 1999/5/ES. Toto pojetí je logické, protože je-li stavebnice smontována podle pokynů výrobce, nesmí být výsledný výrobek v žádném ohledu v rozporu se základními požadavky směrnice 1999/5/ES.

Posouzení shody by se mělo zakládat na výrobku, který vznikne smontováním stavebnice rádiového zařízení podle všech pokynů výrobce stavebnice. Aby bylo možno takové posouzení provést, je nutné, aby výrobce stavebnice jasně uvedl stanovený účel a způsob použití smontovaného výrobku, pokud se týká jeho funkce, jak by bylo normálně třeba v případě prodeje hotového výrobku koncovému uživateli.

Návod

1. Ve všech případech musí být zařízení smontované ze stavebnice rádiového zařízení podle všech pokynů jejího výrobce posouzeno z hlediska základních požadavků uvedených v čl. 3 odst. 1 písm. a) a b) směrnice 1999/5/ES, popřípadě i z hlediska příslušných požadavků uvedených v čl. 3 odst. 3.
2. Použitý postup posouzení shody by měl být identický s kterýmkoli postupem použitým u smontovaného zařízení, kdyby takové zařízení bylo prodáváno přímo jako hotový výrobek koncovému uživateli. To znamená použití postupů uvedených v přílohách III, IV nebo V směrnice 1999/5/ES.

2. Technická dokumentace, návod k montáži, pokyny pro uživatele apod.

Analýza problému

Podle bodu 2 přílohy II směrnice 1999/5/ES *„výrobce je povinen vypracovat technickou dokumentaci podle bodu 4 a buď on, nebo jeho zplnomocněný zástupce usazený ve Společenství je povinen tuto dokumentaci uchovávat po dobu nejméně 10 let po vyrobení posledního výrobku, aby byla dostupná příslušným vnitrostátním orgánům kteréhokoli členského státu pro účely inspekce.“*

Výrobce finálního zařízení, jeho zplnomocněný zástupce nebo subjekt, který poprvé uvádí výrobek na trh Společenství, je povinen prohlásit, že stavebnice splňuje základní požadavky směrnice 1999/5/ES. Rovněž je jejich povinností předložit veškerou příslušnou technickou dokumentaci příslušným vnitrostátním orgánům kteréhokoli členského státu pro účely inspekce.

Návod

1. Výrobce stavebnice rádiového zařízení, jeho zplnomocněný zástupce nebo subjekt, který poprvé uvádí výrobek na trh Společenství, si musí být vědom, že je podle směrnice 1999/5/ES povinen předložit na požádání veškerou příslušnou technickou dokumentaci příslušnému vnitrostátnímu orgánu kteréhokoli členského státu.
2. Tato technická dokumentace má zahrnovat:
 - popis stanoveného účelu a způsobu použití zařízení, které vznikne smontováním stavebnice rádiového zařízení podle pokynů výrobce;
 - technickou specifikaci smontované stavebnice rádiového zařízení;
 - seznam norem použitých plně nebo částečně a pokud tyto normy nebyly použity nebo neexistují, popis a vysvětlení řešení přijatých ke splnění základních požadavků směrnice 1999/5/ES;
 - výsledky konstrukčních výpočtů, provedených kontrol a závěry protokolů o zkouškách;
 - pokyny pro uživatele týkající se montáže stavebnice rádiového zařízení;
 - pokyny pro uživatele týkající se provozu smontovaného rádiového zařízení;
 - informace pro uživatele týkající se potřebné kvalifikace pro montáž stavebnice rádiového zařízení;
 - kopii prohlášení o shodě.
3. Veškeré pokyny pro uživatele, nezbytné pro montáž stavebnice rádiového zařízení a provoz smontovaného zařízení, musí být přibaleny ke stavebnici.

3. Oznámení rádiového zařízení

Analýza problému

Podle směrnice 1999/5/ES „oznámení musí být učiněno nejpozději čtyři týdny před uvedením na trh a musí obsahovat informace o radiotechnických charakteristikách zařízení (zejména o kmitočtových pásmech, odstupu kanálů, druhu modulace a vysokofrekvenčním výkonu) a identifikační číslo notifikovaného subjektu“.

Návod

1. Učinit oznámení je povinností výrobce stavebnice rádiového zařízení.
2. Použitý způsob oznámení musí být identický s kterýmkoli způsobem použitým u smontovaného zařízení, kdyby takové zařízení bylo prodáváno přímo jako hotový výrobek koncovému uživateli. V případě, kdy stavebnici rádiového zařízení posoudil notifikovaný subjekt, musí být v oznámení orgánům pověřeným správou kmitočtového spektra uvedeno číslo tohoto notifikovaného subjektu.

4. Označení a identifikace stavebnice rádiového zařízení

Analýza problému

V čl. 12 odst. 1 směrnice 1999/5/ES je stanoveno:

„Přístroje, které splňují všechny příslušné požadavky, jsou opatřeny označením shody CE.... Za připojení označení je odpovědný výrobce, jeho zplnomocněný zástupce usazený ve Společenství nebo osoba odpovědná za uvádění přístrojů na trh.“

K tomuto označení se připojuje číslo notifikovaného subjektu, pokud se zúčastnil posouzení shody, a výstražný identifikační znak, jestliže by přidělen.

V čl. 12 odst. 4 je dále stanoveno:

„K identifikaci přístroje použije výrobce tyto údaje: označení typu, číslo výrobní série a/nebo výrobní číslo a jméno výrobce nebo osoby odpovědné za uvedení přístroje na trh.“

Výrobce stavebnice rádiového zařízení však nemá reálnou možnost kontroly nad smontovaným zařízením, takže požadavek, aby smontované zařízení (na úrovni uživatele) bylo provázáno identifikačními údaji a opatřeno označením CE je nereálný a zbytečný. I když za skutečné použití a provoz smontovaného výrobku je odpovědný uživatel, nemůže být uživatel nucen, aby smontovaný výrobek opatřil označením CE.

Na důkaz shody s požadavky směrnice 1999/5/ES má být stavebnice při uvedení na trh zřetelně identifikována a označena.

Návod

1. Stavebnice rádiového zařízení musí být opatřena označením CE na obalu a v průvodní dokumentaci, například v návodu k montáži pro uživatele.
2. Stavebnice rádiového zařízení má být výrobcem identifikována uvedením označení typu a čísla výrobní série a/nebo výrobního čísla, jakož i jména výrobce nebo osoby odpovědné za uvedení stavebnice na trh. Tyto identifikační údaje se uvedou na obalu a v průvodní dokumentaci, například v návodu k montáži pro uživatele.

UPOZORNĚNÍ

Tento dokument nenahrazuje text směrnice 1999/5/ES a slouží pouze jako návod. V právních sporech nebo při tvorbě vnitrostátních prováděcích předpisů má přednost text směrnice.

G3. Návod týkající se antén

Úvod

Podle směrnice 1999/5/ES se „rádiovým zařízením“ rozumí výrobek nebo jeho důležitá část umožňující komunikaci na základě vyzařování a/nebo příjmu rádiových vln s použitím kmitočtového spektra přiděleného pro zemské/ kosmické radiokomunikace.

V souvislosti s touto definicí vzniká otázka, zda se směrnice 1999/5/ES vztahuje na všechny antény nebo jen na některé, a které postupy posuzování shody je třeba u nich použít.

Otázka byla projednána ve výboru TCAM na základě návrhu ad hoc ustavené skupiny, ze kterého tento návod vychází a využívá jeho znění.

Návod byl sestaven tak, aby umožňoval harmonizovaný přístup v celé Evropě, pokud se týká posuzování shody, dokumentace a označení antén.

Návod

1. Antény lze rozdělit na „aktivní“ a „pasivní“ typy. Podle tohoto rozdělení se „aktivní“ anténou rozumí zařízení dodávané s jednou nebo několika elektronickými součástkami, které reagují na signál. Všechny ostatní antény lze považovat za „pasivní“, bez ohledu na zesílení nebo směrové vlastnosti.
2. Aktivní antény jsou zařízením, které odpovídá definici podle čl. 2 písm. c) směrnice 1999/5/ES, a proto plně podléhají požadavkům této směrnice, jestliže jsou uváděny na trh jako samostatný komerční výrobek určený k distribuci nebo konečnému použití.
3. Pasivní antény se nepovažují za zařízení, které by odpovídalo definici podle čl. 2 písm. c) směrnice 1999/5/ES, a proto nespádají do oblasti působnosti této směrnice, jsou-li uváděny na trh jako samostatný komerční výrobek určený k distribuci nebo konečnému použití. Pokud se uvádějí na trh ve spojení s rádiovým zařízením, podléhají všem požadavkům této směrnice jako součást kompletního rádiového zařízení.
4. Výrobci, kteří uvádějí na trh rádiová zařízení bez antény nebo s anténou, která může být vyměněna, jsou povinni poskytnout informace o běžných typech a/nebo o vlastnostech antén, které mohou být na jejich zařízení použity, aby rádiové zařízení jako celek bylo ve shodě s požadavky.
5. Výrobci antén jsou povinni zajistit, mimo jiné podle zákonů na ochranu spotřebitele, aby jejich výrobky byly vhodné ke stanovenému účelu. To znamená, že pokud jsou v příslušné harmonizované normě ETSI uvedeny požadavky týkající se antén (například vyzařovací diagram antény pro systém spojení mezi dvěma body) nebo pokud výrobce rádiového zařízení, pro které je anténa určena, uvedl informace o typech a vlastnostech antén vhodných pro jeho výrobek, jsou výrobci antén povinni zajistit, aby tyto požadavky byly splněny.

6. Je-li rádiový systém kompletován v místě použití, například mikrovlnný systém spojení mezi dvěma body nebo mezi jedním a několika body, je za zajištění shody systému se směrnicí při jeho uvedení do provozu odpovědný subjekt, který systém kompletuje.

7. Výše uvedené stanovisko bere v úvahu, že samostatně prodávané pasivní antény v praxi představují malé riziko poškození lidí nebo vzniku škodlivých interferencí a že by bylo nepřiměřené považovat je za součástky, na které se vztahuje směrnice 1999/5/ES. Ve výjimečných případech však může TCAM rozhodnout, že původně pasivní anténa může být přesto považována za „aktivní“, jestliže lze důvodně předpokládat riziko, že použitím této antény dojde k neshodě se základními požadavky směrnice 1999/5/ES.

UPOZORNĚNÍ

Tento návod nenahrazuje text směrnice 1999/5/ES a slouží pouze jako návod. V právních sporech nebo při tvorbě vnitrostátních prováděcích předpisů má přednost text směrnice.

G4. Návod týkající se posuzování shody analogových televizních vysílačů

Úvod

Tento návod byl vypracován s cílem určit série základních radiotechnických zkoušek analogových televizních vysílačů, které mají být uvedeny na trh Společenství; návod umožňuje harmonizovaný přístup notifikovaných subjektů při posuzování jejich shody.

Podle článku 3 směrnice 1999/5/ES musí všechna zařízení splňovat základní požadavky týkající se ochrany zdraví a bezpečnosti uživatele (čl. 3 odst. 1 písm. a)), elektromagnetické kompatibility (čl. 3 odst. 1 písm. b)) a efektivního využívání kmitočtového spektra (čl. 3 odst. 2).

V současné době neexistují pro analogové televizní vysílače evropské harmonizované výrobní normy nebo návrhy takových norem, ani specifické normy týkající se jejich elektromagnetické kompatibility. Stanovení základních technických požadavků je proto úkolem notifikovaného subjektu působícího v rámci směrnice 1999/5/ES.

Dříve než vstoupila v platnost směrnice 1999/5/ES, byly požadavky a postupy schvalování výrobků v každé zemi odlišné. Například některé vlády ponechávaly odpovědnost za veškeré technické záležitosti na vysílacích společnostech. Tyto společnosti obvykle mají své vlastní specifikace pro nákup zařízení, včetně ukazatelů jakosti, jakož i určité požadavky týkající se rádiového kmitočtového spektra. Mimo to pro rozhlasové a televizní vysílače národní požadavky zpravidla existují pro udělení oprávnění, které se též týkají technických parametrů.

V současné době (v prosinci 2001) připravuje pracovní skupina ETSI ERM TG 17 pro analogové a digitální televizní vysílače harmonizovanou skupinovou výrobní normu. Pokud se týká elektromagnetické kompatibility, postoupil ETSI do veřejného připomínkového řízení návrh harmonizované normy EN 301 489-14 vztahující se na elektromagnetickou kompatibilitu všech televizních vysílačů.

Návod

Dokud nebudou k dispozici zmíněné harmonizované normy, budou notifikované subjekty postupovat při posuzování shody podle přílohy IV směrnice 1999/5/ES. Pro kontrolu splnění základních požadavků se navrhuje tento předpis:

1. Aspektů bezpečnosti se výše uvedené netýká, neboť normy pro bezpečnost elektrických zařízení již byly harmonizovány v souvislosti se směrnicí 73/23/EHS; jsou to normy EN 60215 a EN 60950. V současné době jsou předmětem úvah zdravotní aspekty (nebezpečí radiace).
2. Pokud se týká elektromagnetické kompatibility, je možno použít buď normu ETS 300 447 (elektromagnetická kompatibilita rozhlasových vysílačů VHF FM) nebo návrh normy EN 301 489-14 (elektromagnetická kompatibilita

rádiových zařízení a služeb), protože pracovní podmínky rádiových a televizních vysílačů jsou podobné. Obecnou normu ETS 300 339 pro elektromagnetickou kompatibilitu nelze pro zařízení s vysokým výkonem použít.

3. Pokud se týká efektivního využívání kmitočtového spektra, je vhodné používat základní předpisy ITU pro rádiový provoz, přičemž je třeba brát v úvahu pouze chyby kmitočtu a nežádoucí vyzařování (viz Radiokomunikační řád, přílohy 7 a 8). Tyto požadavky ITU představují „základní požadavky“ podle čl. 3 odst. 2 směrnice 1999/5/ES do doby, než budou k dispozici harmonizované evropské požadavky. Je možno použít i případné národní specifikace (nebo specifikace pro nákup zařízení), jestliže jsou s těmito základními požadavky ITU v souladu.

UPOZORNĚNÍ

Tento dokument nenahrazuje text směrnice 1999/5/ES a slouží pouze jako návod. V právních sporech nebo při tvorbě vnitrostátních prováděcích předpisů má přednost text směrnice.

G5. Návod týkající se posuzování shody určitých kombinovaných vysílačů s přijímačem z hlediska úrovně nežádoucího vyzařování přijímačů

Úvod

Cílem tohoto návodu je přispět k harmonizovanému přístupu notifikovaných subjektů při posuzování shody kombinovaných vysílačů s přijímačem z hlediska jejich úrovně nežádoucího vyzařování.

Za normálního provozu nemůže kombinovaný vysílač s přijímačem pracovat pouze v režimu vysílání nebo příjmu: může nepřetržitě vysílat a přijímat s určitým pracovním cyklem.

Některé kombinované vysílače s přijímačem současně vysílají a přijímají na různých kmitočtech.

V režimu vysílání nesmí zařízení překračovat mezní úrovně nežádoucího vyzařování podle příslušných harmonizovaných norem. Protože je vysílač zabudován společně s přijímačem v jediném zařízení (popřípadě v jediném čipu), nejsou úrovně vysokofrekvenčního vyzařování tohoto zařízení do bezprostředního okolí při **režimu vysílání** v **režimu příjmu** překračovány (úrovně nežádoucího vyzařování přijímačů bývají zpravidla o více než 15 dB nižší než mezní úrovně vysílačů), a proto není porušováno plnění požadavků na ochranu vysokofrekvenčního spektra.

V jakémkoli stavu, v němž vysílač vysílá, by proto celé zařízení mělo dodržovat mezní úrovně, které byly stanoveny, s cílem zabránit škodlivým interferencím ve vysokofrekvenčním spektru podle čl. 3 odst. 2 směrnice 1999/5/ES, jsou-li dodrženy mezní úrovně **nežádoucího vyzařování vysílače** stanovené příslušnou normou, bez ohledu na mezní úroveň, která byla pro přijímač stanovena.

Návod

Jsou-li harmonizovanou normou stanoveny mezní úrovně nežádoucího vyzařování přijímače a notifikovaný subjekt má posoudit kombinovaný vysílač s přijímačem, měl by tento notifikovaný subjekt brát v úvahu mezní úrovně nežádoucího vyzařování vysílače místo přísnějších mezních úrovní stanovených pro přijímače při jakémkoli kombinovaném režimu příjmu/vysílání, když zařízení vysílá. Mezní úrovně pro přijímače se uplatňují během provozu zařízení pouze v režimu příjmu.

Další informace lze získat z technických zpráv ETSI TR 102 070-1 a TR 102 070-2.

UPOZORNĚNÍ

Tento dokument nenahrazuje text směrnice 1999/5/ES a slouží pouze jako návod. V právních sporech nebo při tvorbě vnitrostátních prováděcích předpisů má přednost text směrnice.

G6. Návod týkající se doby platnosti stanoviska notifikovaného subjektu

Úvod

Podle směrnice 1999/5/ES výrobce „...zajišťuje a prohlašuje, že dotyčné výrobky splňují požadavky této směrnice...“ (příloha II bod 1). Výrobce¹⁾ přitom může požádat o stanovisko notifikovaný subjekt (příloha IV).

Toto stanovisko se opírá o soubor technických konstrukčních podkladů, které notifikovanému subjektu předložil výrobce. Na základě tohoto souboru technických konstrukčních podkladů notifikovaný subjekt stanoví, zda požadavky směrnice 1999/5/ES byly nebo nebyly splněny, se zřetelem k příslušným normám, dalším technickým dokumentům a odborným poznatkům, které jsou v dotyčné době k dispozici.

Vzniká otázka, jak dlouho se může výrobce o toto stanovisko po jeho vydání opírat vzhledem k měnícím se okolnostem. Příkladem mohou být zejména základní požadavky, které byly podle čl. 3 odst. 3 stanoveny rozhodnutím Komise po datu, kdy notifikovaný subjekt stanovisko vydal.

Návod

Notifikovaný subjekt není povinen přezkoumávat svá stanoviska s ohledem na pozdější změny okolností. Stanovisko platí v době svého vydání a odráží pouze současný stav. Je povinností výrobce, aby si zajistil aktualizované stanovisko, jestliže se domnívá, že změny konstrukce, výroby, požadavků nebo jiných okolností platnost stanoviska zpochybňují.

V tomto smyslu neexistuje nějaká „doba platnosti“ stanoviska notifikovaného subjektu. Stanovisko zůstává v platnosti tak dlouho, dokud se nemění příslušné okolnosti při jeho vydání. Pokud dojde ke změně, je povinností výrobce, aby stanovil potřebu nového nebo aktualizovaného stanoviska.

Výše uvedené nebrání notifikovanému subjektu, aby uzavřel s výrobcem dohodu o pravidelném přezkoumávání vydaného stanoviska, není to však podle směrnice 1999/5/ES jeho povinnost.

UPOZORNĚNÍ

Tento návod nenahrazuje text směrnice 1999/5/ES a slouží pouze jako návod. V právních sporech nebo při tvorbě vnitrostátních prováděcích předpisů má přednost text směrnice.

¹⁾ „Výrobce“ se v tomto návodu rozumí výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce nebo osoba odpovědná za uvádění výrobku na trh.

G7. Návod týkající se výrobků Bluetooth a „výstražného identifikačního znaku“

Úvod

TCAM svým rozhodnutím stanovil, že v souladu s „rozhodnutím Komise 2000/299/ES ze dne 6. dubna 2000 o počáteční klasifikaci rádiových zařízení a telekomunikačních koncových zařízení a příslušných identifikátorech“ spadá přístroj GSM s vestavěným 10 mW modulem Bluetooth pro venkovní použití do třídy zařízení 2, a proto musí být opatřen příslušným identifikátorem třídy zařízení („výstražným identifikačním znakem“).

Klasifikace ostatních zařízení Bluetooth nebyla uvedena.

Návod

V doporučení ERC 70-03 týkajícím se používání zařízení krátkého dosahu je uvedeno toto národní omezení v Evropské unii:

Nespecifická zařízení krátkého dosahu 2400-2483,5 MHz, Francie: vnitřní použití omezeno na 10 mW e.i.r.p.; venkovní použití omezeno na 2,5 mW e.i.r.p.

V důsledku toho:

Výrobky Bluetooth s maximálním vysokofrekvenčním výkonem 0 dBm (1 mW) (tj. výkonové třídy Bluetooth 3) spadají do třídy zařízení 1 a **nevyžadují** výstražný identifikační znak, bez ohledu na to, zda jde o vnitřní nebo venkovní použití.

Výrobky Bluetooth s maximálním vysokofrekvenčním výkonem 10 dBm (10 mW) spadají do třídy zařízení 1 pouze tehdy, jsou-li dodávány **výlučně pro vnitřní použití**¹⁾. Zařízení pro vnitřní i venkovní použití spadají do třídy 2 a musí být opatřena výstražným identifikačním znakem.

UPOZORNĚNÍ

Tento návod nenahrazuje text směrnice 1999/5/ES a slouží pouze jako návod. V právních sporech nebo při tvorbě vnitrostátních prováděcích předpisů má přednost text směrnice.

¹⁾ Evropská komise zvažuje, zda je toto omezení u zařízení třídy 1 vhodné. Nelze vyloučit rozhodnutí, podle něžž veškerá zařízení výkonu 10 dBm budou zařazena do třídy 2.